

Dziesma 166. Nebeidz saule rītos plaukt

Psalms 80: 8–16.

8 Ak, Dievs Cebaot, atjauno mūs atkal un liec Savam vaigam spīdēt, lai mēs atspirgstam!

9 Tu izcēli vīnakoku no Ēģiptes, aizdzini tautas un to iedēstīji.

10 Tu viņam sagatavoji augšanas telpu, ka tas varēja iesakņoties un piepildīja zemi.

11 Viņa ēna apsedza kalnus un viņa zari un stīgas Dieva ciedrus.

12 Tas izstiepa savas vītnes līdz jūrai un savas atvases līdz pat Eifratas upei.

13 Kāpēc Tu esi noplēsis žogu ap to, ka visi ceļa gājēji to plūkā?

14 Meža cūka to izrakņā, un to apgrauž lauku zvēri.

15 Dievs Cebaot, atgriezies jel! Skaties no debesīm un redzi! Uzlūko šo vīnakoku un

16 dēstu, ko Tava roka ir stādījusi, atvasi, ko Tu pats esi izraudzījis! Āmen.

Grēksūdze

“Svētīgs ir tas, kam pārkāpumi piedoti un grēki izdzēsti.” (Ps.32:1)

Klusībā pārdomāsim to, kas pēdējā laikā nav bijis labs mūsu dzīvē; kur neesam bijuši mīlestībā pret Dievu un pret cilvēkiem. Pēc tam lūgšana:

“Visuspēcīgais Dievs, sirdsžēlīgais Tēvs!

Es, nabaga grēcinieks, Tev sūdu savus grēkus, ar ko esmu grēkojis domās, vārdos un darbos. Bet es tos no sirds nožēloju, un tie man gauži sāp, un es Tevi lūdzu Tavas lielās apžēlošanas

un Tava mīlā Dēla, Jēzus Kristus, mana Pestītāja, rūgto ciešanu un nāves dēļ: esi man, grēciniekam žēlīgs, piedod man visus manus grēkus un dod man Sava Svētā Gara spēku, ka varu atgriezties!”

Kungs, apžēlojies, Kristu, apžēlojies! Kungs, apžēlojies!

Absolūcija:

“... cik augstu ir debesis pār zemi, tik liela ir Dieva žēlastība pret tiem, kas Viņu bīstas.

Cik tālu ir rīti no vakariem, tik tālu Viņš atliek mūsu pārkāpumus nost no mums.

Kā Tēvs apžēlojas par bērniem, tā Tas Kungs apžēlojas par tiem, kas Viņu bīstas.” (Ps.103,11-13)

Visspēcīgais un mūžīgais Dievs par mums ir apžēlojies Kristū Jēzū un Viņa dēļ mums piedod visus mūsu grēkus, un dod mums žēlastību, ka atgriežamies un iemantojam mūžīgo dzīvību.

Lasījums no Mat. 21: 33–46

33 Klausaities citu līdzību. Bija nama tēvs, kas dēstīja vīna dārzu, uzcēla tam visapkārt sētu, izraka tanī vīna spaidu un uzcēla torni, un iznomāja to strādniekiem, un pats aizceļoja.

34 Kad augļu laiks atnāca, tad viņš sūtīja savus kalpus pie strādniekiem, lai saņemtu savus augļus.

35 Bet strādnieki ņēma viņa kalpus: vienu tie šauta, otru nokāva un trešo nomētāja akmeņiem.

36 Viņš sūtīja atkal citus kalpus, vairāk kā pirmoreiz, un tie darīja viņiem tāpat.

37 Beidzot viņš sūtīja pie tiem savu dēlu un sacīja: no mana dēla tie taču kaunēsies.

38 Bet, kad strādnieki ieraudzīja viņa dēlu, tie sacīja savā starpā: šis ir tas mantinieks: iesim, nokausim to un paturēsim viņa mantojumu.

39 Un viņi ņēma to, izmeta no vīna dārza ārā un nokāva.

40 Kad nu vīna dārza kungs nāks, ko viņš darīs šiem strādniekiem?"

41 Viņi Tam sacīja: "Viņš šos ļaundarus bez žēlastības nogalinās un izdos vīna dārzu citiem strādniekiem, kas viņam atdos augļus īstā laikā."

42 Jēzus sacīja tiem: "Vai jūs nekad neesat rakstus lasījuši: akmens, ko nama cēlēji atmetuši, ir kļuvis par stūra akmeni; tas ir no Tā Kunga un ir brīnums mūsu acīs. -

43 Tāpēc Es jums saku: Dieva valstība no jums tiks atņemta un dota tautai, kas nes viņas augļus.

44 Un, kas kritīs uz šo akmeni, tas sašķīdīs, bet, uz ko tas kritīs, to viņš satrieks."

45 Un, kad augstie priesteri un farizeji dzirdēja Viņa līdzības, tie saprata, ka Tas runāja par viņiem.

46 Tie meklēja Viņu tvert, bet bijās no ļaudīm, jo tie turēja Viņu par pravieti. Tie ir Tā Kunga vārdi.

Ticības apliecība

*Apliecināsim savu ticību ar **Apustuļu ticības apliecības** vārdiem:*

Es ticu uz **Dievu Tēvu**, Visuvaldītāju, debess un zemes Radītāju;

un uz **Jēzu Kristu**, Dieva vienpiedzimušo Dēlu, mūsu Kungu, kas ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas, cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris, aprakts, nokāpis ellē, trešajā dienā augšāmcēlies no mirušiem, uzkāpis debesīs, sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva labās rokas, no kurienes Viņš atnāks tiesāt dzīvos un mirušos.

Es ticu uz **Svēto Garu**, vienu svētu kristīgu Baznīcu, svēto sadraudzi, grēku piedošanu, miesas augšāmcelšanos un mūžīgo dzīvošanu. Āmen!

Dziesma: 159 Lai atskan gods un teikšana

Sprediķis

Dziesma: 155. Kad redzu, Dievs

Pārdomas pēc sprediķa

Ziņojumi

Lūgšana. Mīļais Dievs!

Visuspēcīgais, mūžīgais Dievs, mīļais Debesu Tēvs, visa Radītājs, kas ar Tēva mīlestību gādā par mums. Tu mūs sargi un aicini pie sevis labestībā un pacietībā. Caur Svēto Garu Tu mums piešķir drosmi būt Kristus apliecinātājiem ar vārdiem un visu mūsu dzīvi.

Mēs Tevi lūdzam, atklāj savu spēku un varenību mūsu draudzēs un mūsu baznīcā, lai neviens no mums nesāktu šaubīties dzīves grūtībās.

Palīdzi vientuļajiem, noskumušajiem, izsalkušajiem un nosalušajiem izjust Tavu klātbūtni.

Palīdzi visiem, kas kalpo Tev un saviem līdzcilvēkiem apzinīgi un ar prieku – Kristus vārdā.

Kungs, stiprini arī mūsu ģimenes, esi ar visiem, kas mums ir mīļi – tuvumā un tālumā. Paldies Tev, ka Tavā rokā zinām arī mirušos.

Mēs Tevi lūdzam par tiem, kas cilvēku nesaticības un varmācības dēļ ir zaudējuši mājas, kam ir bailes no rītdienas, jo nezina, kur atrast patvērumu. Lūdzam par situāciju Ukrainā, uzklausi tos, kas sauc pēc Tavas palīdzības, kas cieš, kas sev apkārt piedzīvo nāvi un iznīcību. Dod mums atvērtu skatu, lai saredzam, kā mēs varētu palīdzēt.

Svētī Tu jauno nedēļu, lai Tavs Gars mūs vada. To mēs lūdzam Jēzus Kristus vārdā. Āmen.

Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk Tava valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienīšķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādnikiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī no ļauna. Jo Tev pieder valstība, spēks un gods mūžīgi. Āmen.

Svētības vārdi

Tas Kungs lai mūs svētī un lai mūs pasargā!

Tas Kungs lai apgaismo savu vaigu pār mums un ir mums žēlīgs!
Tas Kungs lai paceļ savu vaigu pār mums un dod mums mieru! Āmen.

Dziesma: 203 Vēl nav jau visas dienas galā